

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

garrulitas

GENTOFTE STATSSKOLE

18. årgang

DECEMBER

1951

SKOLENS HISTORIE

fortalt af pedellen

Da vi i år fortvivlet havde ventet på bidrag til vort julenummer (der kom ikke så meget som ét), måtte vi — efter at have udtømt de sædvanlige emner — se at finde på noget nyt. Så var der en, der foreslog et interview med skolens pedel. Vi opsøgte straks hr. Jensen, der var travlt optaget af forberedelserne til skoleballet, så der kunne kun blive tid til et kort interview.

— Hr. Jensen, De har været længe her på skolen og må kunne fortælle os lidt om dens første år.

— Ja, jeg blev ansat i 1928, da skolen flyttede ind i den nuværende bygning. Den første skoledag her var den 15. august, men eleverne blev straks sendt hjem igen og skulle først møde den 22., da håndværkerne endnu ikke var færdige med installationerne. Dengang var der kun 200 elever på skolen, så der var plads til et stort sanglokale på øverste etage, hvor rektor Næsted også havde sin lejlighed. Selve skolebygningen lå meget friere, end den gør nu, da de store ejendomme ud mod Gentoftegade ikke var blevet opført på dette tidspunkt.

— Hvordan forholdt det sig med antallet af elever i klasserne?

— Det var betydelig mindre end nu. I 1928 bestod studenterholdet af 1 dreng og 8 piger. Næste år var der 2 drenge og 9 piger. Det var kun sproglige studenter, og den matematiske retning blev først indført i 1934.

— Kom De med skolen, da den blev flyttet til Aurehøj gymnasium under krigen?

— Nej, jeg flyttede ind på rektors kontor og havde fuldt ansvar for flygtningene. En overgang var der 712 personer, der ikke måtte komme udenfor skolens grund. Da skolen er beregnet til at kunne rumme 200 personer, og slet ikke til overnatning, kan I forstå, at der ikke var megen plads tilovers, og jeg havde myndighed til at uddele fængselsstraffe for at holde orden på dem.

— Hvornår kunne man flytte tilbage hertil igen?

— I januar 1946 slap vi af med de sidste flygtninge, og vi kunne gå i gang med at få skolen sat i stand igen. Det varede flere uger, men den var i orden til den skriftlige studentereksamen.

— Hvordan synes De selv, De er kommet ud af det sammen med eleverne i de mange år, De har været her?

— Tidligere, da her ikke var så mange elever, var det hele meget hyggeligere, og jeg kendte de fleste ved navn; det kan jeg slet ikke overkomme nu. Dengang skete det også sommetider, at nogle elever kom til mig i frikvarteret og fortalte, at der skulle laves grin med en eller anden lærer, og om jeg havde nogle

forslag. Disse gamle elever, der nu i mange tilfælde er blevet tykke og skaldede, kommer ofte og hilser på mig. Det er altid hyggeligt at få en sludder med dem. Forøvrigt har jeg altid forsøgt at undgå at blive sur, da det jo aldrig kan gå, når man til stadighed skal omgås så mange mennesker. S.

FORSLAG TIL JULEGAVER

Hvem kender ikke det store dilemma med at finde på julegaver? Derfor benytter vi lejligheden til at give et par gode råd.

Er det egentlig rigtig gået op for vore læsere, hvilken fortrinlig underholdning Mikkelsens „Lærebog i Latin“ byder på? Den er skrevet i let og munter stil; men græsk er jo også et morsomt sprog. Skulle denne fortrinlige bog være udsolgt fra forlaget, er der jo altid den udvej at anskaffe P. Munchs „Historie II“.

En bog, der både er mere letlæselig, og som har nærmere tilknytning til julen,

er Juul og Rønnaus lærebog i matematik III, som fra side 109 og fremefter giver en gribende beskrivelse af den tekniske opbygning af kræmmerhuse m. m.

Hvis ens småsøskende ønsker sig billedbøger, bør man absolut anskaffe Erik-sen og Sikjær's fysikbøger, der — med deres omhyggelige og letforståelige forklaring — lader intet tilbage at ønske.

Selv om pengepungen nu sikkert er mere end tom, så har man bevidstheden om, at ens julegaver i år — foruden at være originale — utvivlsomt vil vække umådelig lykke hos modtagerne.

J A Z Z

Som de fleste ved, er jazzen i øjeblikket delt i to forskellige retninger: New Orleans-stilen og Be-Bop-stilen; men der er sikkert færre, der er klar over forskellen mellem de to stilarter. For at prøve på at klare begreberne (både for læserne og for os selv) har „Garrulitas“ foranstaltet en lille diskussion om New Orleans kontra Be-Bop mellem Povl-Erik Ramsby og Povl Stangerup.

Vi: Er det muligt, at vi kan begynde med at få en slags definition på hver af retningerne?

Efter en pause kom følgende svar:

Stangerup: Man siger om Be-Bop-tilhængerne, at det er folk, som går med baskerhue og fipskæg.

Ramsby: Nu har Stangerup givet New Orleans-tilhængerens syn på Be-Bop-

menneskene, så kan jeg jo tilsvarende give B.B.-folkenes syn på et N.O.-band: Det er en samling mennesker, der tæller til tre og så larmer i tre minutter.

S.: Men selve hovedforskellen mellem de to retninger ligger i jazzens grundbestanddele: rytme, harmoni og melodi. B.B. har ført alle tre dele ud i en ret outreret form, medens N.O. har holdt sig til den oprindelige form for jazz, og man kan vel nok sige, at det har ført til, at der er mere spænding over B.B.

R.: Jeg tror, at hovedforskellen ligger et andet sted. Hvis man hører gamle jazzoptagelser fra negerkirker eller med blues-sangerinder, så hører man den oplevelse og den glæde, de har af deres musik; ja, i nogle tilfælde kan man endog tale om ekstase ved sangen. Det første

savner jeg ved B.B.; det er dog muligt, at den kan give andre en form for glæde, men jeg tror, at B.B. vil forsvinde. Jeg tror ikke, at den har nogen fremtid for sig.

S.: Den glæde og oplevelse i musikken, som Ramsby taler om, kan man lige så godt finde i B.B.; f. eks. i Charlie Parkers indspilning af „Lover man“, som han (i parentes bemærket) indspillede umiddelbart før han fik nervesammenbrud, kan man ligefrem høre, hvordan musikken er præget af hans nedtrykte stemning. Ramsby sagde også, at han troede, at B.B. ville forsvinde; det tror jeg absolut ikke. B.B. er en kunstart for sig, som har rige udviklingsmuligheder, men det er muligt, at den vil fjerne sig mere og mere fra jazzen og gå over til at blive en udpræget koncertmusik.

R.: Jeg tror — som sagt — ikke, at B.B. vil fortsætte med at eksistere, fordi folk ikke bryder sig om at fjerne sig for langt fra det oprindelige. Her kan man jo f. eks. drage sammenligning med moderne klassisk musik og så wienerklassikerne. B.B. er jo på tilsvarende måde opstået af N.O.-stilen gennem Swing og har haft sin store periode i fyrreerne, men interessen for den er nu forsvindende, og det tror jeg i høj grad skyldes, at den kun har haft nyhedens interesse.

S.: Min mening er, at mindst lige så mange mennesker søger noget nyt, og forøvrigt har andre kunstarter haft lige-sådanne perioder.

R.: B.B. kommer ikke igen — måske Swing eller noget i den retning; men selve vekselvirkningen kan vi hurtigt blive enige om.

Vi: Kunne man ikke anvende teorien på selve jazzen? Der er jo mange mennesker, der mener, at jazzen vil forsvinde helt.

S.: Klassisk og jazz står lige så langt fra hinanden som musikken og malerkunsten; det er to helt forskellige kunstretninger, der hver har sin berettigelse, men for at vende tilbage til det oprindelige emne: N.O.-tilhængerne synes, at B.B. er alt for teknisk; men en mand, der spiller på et instrument, kan hurtigt

lære at spille sådan, at han kan udtrykke sine følelser; selve musikken bliver mere interessant, når han skal udtrykke sine tanker; selvfølgelig er det mere kompliceret at få frem.

R.: Jeg tror, at Stangerups opfattelse er forkert. Det, som N.O.-tilhængerne først og fremmest har imod B.B., er dens opbygning og harmonier. Tekniken er al ære værd. Forskellen ligger ikke her, men altså i harmoniopbygningen, og det er den, N.O.-folkene ikke kan sætte sig ind i. Indenfor N.O. er det afgørende følelserne, og man vil hurtigere kunne lære at „føle“ N.O. end B.B.

S.: Det er rigtigt nok, men jeg synes, at man bliver træt af N.O.s enkle harmonier og føler trang til at udvide dem.

R.: Den sidste bemærkning er en typisk udtalelse og bevis på, at du ikke er i stand til at føle det, som N.O.-harmonierne udtrykker.

S.: Dermed siger du, at den største værdi ligger i at udtrykke sig så simpelt som muligt, og jeg mener ikke, at det er det, der er kunst.

R.: Jeg fordømmer absolut ikke B.B., den har jo en vis berettigelse, når nogle mennesker interesserer sig for den; men min mening er, at det vigtigste i kunst er at udtrykke sine følelser.

— — —

Og så slutter vi reportagen fra diskussionen her; vi selv synes, at vi er blevet meget klogere, og håber, at lidt af det samme gælder læserne.

F.

P.S.: Klarinet søges til New Orleans-band. Henvendelse til Ramsby.

Gentofte torv.
Tlf. Gjentofte 701.
Søgårdsvej 2 A.

Elektrisk installatør
ANKJER SEVERINSEN

Privat telefon:
Sø. 4502

Pastor Tanning talte . . .

Men kun 35 medlemmer kom for at høre på det. Ganske vist hed foredraget „Eksistentialisme“ (et skrækindjagende fremmedord), men efterhånden burde pastor Thanning være så kendt her ved skolen, at man burde vide, at når han holder foredrag, så er det sådan, at enhver, der er til stede, kan forstå det.

Pastor Thanning begyndte med at illustrere eksistentialismen gennem et teaterstykke, hvoraf det fremgik, at retningens tilhængere ville have folk til at deltage i livet, til at vælge. De mener, at et menneske først bliver til, når det er i stand til at frigøre sig for alt og kan danne sig selvstændige meninger om alt (guderne må vide, hvordan man skulle kunne det). Eksistentialisterne udelukker fuldkommen tanken om et højere væsen og derigenem troen på en gud. De vil have, at mennesket skal være sig selv og se i øjnene, at der kun findes dette ene liv, som vel nok kan have sine lyse sider, men i høj grad også sine mørke; og dog hævder de, at eksistentialismen er en optimistisk livsanskuelse (forstå det, hvis der kan).

Efter selve foredraget var der diskussion.

F.

Gymnasiemøde

I slutningen af november måned var hr. Bülow Hansen gæst i gymnasieforeningen. Aftenens emne var „Filmen og Filmkritikeren“. Hr. Bülow fastslog fra begyndelsen, at han på ingen måde ønskede at holde foredrag, men at han ville skildre enkelte stadier i filmens udvikling og fortælle om filmkritikerens arbejde og de synsvinkler, hvorunder en sådan dømmer de film, publikum eventuelt skal overvære.

Denne skildring var fortræffelig afkörtet og ganske interessant, og da hr. Bülow hist og her tilføjede anekdoter fra filmens barndomsdage, blev programmet absolut underholdende. Efter en kort pause blev mødet genoptaget, og foreningens medlemmer fik nu lejlighed til at uddybe emnet yderligere ved en kortere diskussion.

W.

Fotoudstilling

Det har vist sig, at udstillinger her på skolen vækker stor interesse både hos lærere og elever. Så vidt det vides, er der imidlertid ikke nogen udstilling på programmet i år, så var det ikke en idé at lave en fotoudstilling? Mange af skolens elever er jo meget interesserede i at fotografere, så det er vel muligt, der kunne findes et par energiske, der ville tage initiativ til at arrangere de nærmere enkeltheder.

**HOTEL
COSMOPOLITE**

TERRACOL

Murpuds . Stænkpuds . Murmaling

Uovertruffen bestandighed overfor
vejrligets nedbrydende virksomhed

A/S TERRACOL
Gyldenløvesgade 16, K.
Tlf. Byen 2099

POESIENS BLÅ BLOMST

Poesiens blå blomst eksisterer endnu, også indenfor gymnasieelevernes rækker. For at man ikke blot skal tro os på vort ord, offentliggør vi følgende udgydelse, som vi har fundet i „Krateret“.

KARAKTERBOGEN

De higer og søger
i notesbøger,
i opgaver gamle,
for der at samle
om elevers snille
en del — ej af det milde!
Der ristes en rune,
den er kold — uden lune!

Svære bedrifter frem de trylle,
mens i mørket de sig hylle,
de blodige skrifter.
Ud rygtet er sivet:
Karakteren er givet.
I angst vi leve.

Sidste års rædselsdage,
da rektor strålte,
når han anmærkninger målte
med sigende blik,
de kom i glimt tilbage.

Vinden suser,
natten bruser,
eleverne sukker,
håbet sig lukker
for dem.

SKOLENS FØDSELSDAG

Den 6. december fejrede skolen sit 25-års jubilæum. Mange honoratiorens var mødt op, og det bidrog meget til at højtideliggøre dagen. Rektor Næsten holdt tale om skolens historie og traditioner, som næppe mange af eleverne kendte noget til. Meget prisværdigt var det, at al uddeling af svømmebeviser, idrætsmærker o. s. v. udeladt; det plejer at tage alt for lang tid og være meget kedeligt at overvære.

Efter at den højtideligere del af festen var forbi, kom Ebbe Rode for at læse op.

Det var et pletsjud! Sjældent har skolen haft så stor succes med dette arrangement som i år.

Om aftenen afholdtes det traditionelle bal, der som sædvanlig forløb godt. Underholdningen var udmærket, men en enkelt ting må dog kritiseres. Det er placeringen af den sidste sketch om H. C. Andersen. I sig selv var den udmærket, men kl. godt tolv om aftenen, når der kun er en god halv time tilbage at danse i, og der iøvrigt ikke har været for meget lejlighed dertil, er man ikke oplagt til at sidde og se på den slags ting.

Alt i alt en god aften, som gjorde skolen og arrangørerne ære.

P.

At lave et blad - !

At lave et blad er ingen ublandet fornøjelse.

Hvis vi er spøgefulde, siger man, vi er naragtige.

Hvis vi ikke er det, siger man, vi er for alvorlige.

Hvis vi trykker noget, der er skrevet specielt for vort blad, siger man, vi har for lidt afveksling.

Hvis vi trykker noget, der har stået i andre blade, siger man, vi er for dovne til at skrive selv.

Hvis vi sidder flittigt ved vores pult og passer vores arbejde, burde vi være ude og opspore nyheder.

Hvis vi er på jagt efter nyheder, burde vi være at træffe på redaktionen.

Hvis vi ikke optager indsendte bidrag, har vi ikke forstand på, hvad der er godt.

Hvis vi optager dem, er bladet fyldt med noget værre bras.

Det skulle såmænd ikke undre os, om nogen vil sige, at vi har „hugget“ dette fra et andet blad.

Det har vi også.

Red.

EN RIGTIG JULEHISTORIE

Sneen faldt tyst og stille i den store skov. Den faldt også på vognsmerer Mortensens vakleorne hytte, gjorde den. Gamle vognsmerer Mortensen (enkemand efter fru vognsmerer Mortensen) sad og flettede sit gamle, fattige skæg, alt imens han rystede af kulde. Det var lillejuleaften, og det sneede, og det var ret en væmmer aften, var det. Gamle Mortensen frøs, så gebisset gang på gang røg på gulvet, sådan frøs han, ja, han gjorde. Det tegnede til at blive en rigtig sørgelig jul for gamle Mortensen, og han følte ingen juleglæde i sit gamle hjerte. Han frøs, den gamle, for han havde ingen brænde til at komme i ovnen; han havde forøvrigt heller ingen ovn; den var blevet pantsat i november for at skaffe penge til en ny tandbørste. Gamle Mortensen strøg duggen af sit gamle skæg, der var grønt af ælde, og der stod tårer i de gamle øjne, da han tænkte på Baldrian — hans søn Baldrian — der for 14 år siden blev borte i juletrængslen foran „brugsen“ og aldrig siden var blevet fundet. Havde blot Baldrian været her, så var det blevet en god jul, tænkte gamle Mortensen, gjorde han, og nok en tåre faldt bragende ned på gulvet. Og udenfor dalede sneen ned i kilovis.

Men hvad var det??? Pludselig lød der støj udenfor, en kane stoppede op, og det gamle postbud blæste i julehornet. Døren gik op — og se — postbudet havde en stor pakke til gamle Mortensen, havde han; en stor pakke, som blev stillet ind i gamle Mortensens lille stue, og

så gik postbudet igen, og det sneede stadig, næsten lige ind i stuen.

Gamle Mortensen gik længe rundt om den store pakke; endelig tog han mod til sig og løsnede julepapiret —. Og hvad indeholdt så pakken? Den indeholdt såmænd en stor mand med skæg og anlæg til monocle, og så havde han et rigtigt juleglimt i øjet.

Gamle Mortensen var målløs, han tabte gebisset og greb efter ildrageren, men ak, ak, den var jo også pantsat.

— FAR! skreg manden. — FAR! Kan du ikke kende mig igen? Jeg er jo kuns Baldrian! Og han sprang med et sæt op i skødet på gamle Mortensen.

Gamle Mortensen hulkede af glæde, så han måtte skifte jakke, og i hans gamle øjne tændtes to tindrende stjerner. Og Baldrian fortalte, at han i trængslen uden for „brugsen“ for 14 år siden var blevet puffet til Amerika, hvor han havde været talentspejder ved „FOX-FILM“, indtil han for en uge siden havde vundet 10.000.000 dollars i Sing-Sing's julelotteri.

Op af sine rummelige lommer trak Baldrian en ny kakkellovn, et tændt juletræ og 10 små poser, hver indeholdende 1.000.000 dollars. Og nu vidste gamle Mortensen, at nu skulle han ikke lide nød mere, for nu var Baldrian kommet hjem; og til langt ud på natten sad de to og spiste pebernødder og sang de gode gamle juleviser, — og den tyste, hvide sne faldt stadig.

OG SÅ BLEV DET JUL, gjorde det.

O. K.

STEMNINGSFULD BEGRAVELSE

Inspireret af Ebbe Rode's oplæsning af Mark Twain's „Begravelse i Nevada“ har vi fundet følgende i Evelyn Waugh's „Stemningsfuld Begravelse“:

Mr. Joyboy var indbegrebet af professionel korrekthed. Før hans tiltræden havde tonen været betydelig mindre fornem, når man kom fra de officielle lokaler til laboratorierne. Der var blevet brugt ord som „lig“ og „kadaver“, og en forsoren ung balsamerer havde endog talt om „stegen“. Den unge mand var blevet afskediget knap otte dage efter, at mr. Joyboy var blevet udnævnt til seniorbedemand. Denne begivenhed indtrådte en måned efter, at Aimée Thanatogenos var kommet til De hviskende Lunde som junior-skønhedsekspert. Hun huskede endnu den uheldige tone før hans ankomst og accepterede taknemmeligt den stille, ophøjede ro, som naturen selv syntes at omgive ham med.

Mr. Joyboy var ikke en smuk mand, hvis man sammenlignede ham med filmens mandlige skønheder. Han var høj, men ikke atletisk. Der var hverken facon på hans hoved eller krop, og han var ganske farveløs. Han havde tynde øjenbryn, og øjnene bag hans pince-nez var en mellemting mellem lyserødt og gråt; hans hår var sparsomt, men velkæmmet og parfumeret, hans hænder kødfulde; det pæneste ved ham var måske hans tænder, der var hvide og regelmæssige, men ligesom for store til ham; han var en smule platfodet og havde mere end

en smule mave. Men disse legemlige mangler trådte ganske tilbage for hans moralske alvor og hans bløde, velklingende stemmes indtrængende charme. Det var, som om der var en usynlig højtaler i ham, og hans ord kom fra et fjernt, ærværdigt studio; alt, hvad han sagde, lød, som om det kom lige ud af radioen i den fornemste lyttertime.

Dr. Kenworthy købte altid det bedste, og mr. Joyboy kom til De hviskende Lunde, ombølget af ry. Han havde taget sin universitetsgrad i balsamering i Det mellemste Vesten, og nogle år før hans ansættelse i De hviskende Lunde havde han været ved bedemandsfakultetet ved et kendt universitet i øststaterne. Han havde fungeret som festarrangør ved to bedemandskongresser. Han havde stået i spidsen for en delegation af bedemænd på en good-will rejse til Sydamerika. Der havde været et billede af ham i „Times“, ganske vist med en lidt tve-tydig tekst.

Før han kom, var visse personer i balsameringsafdelingen kommet med forblommede ytringer om, at mr. Joyboy kun var teoretiker. Men de blev bragt til tavshed allerede den første morgen. Ikke så snart havde man set ham med et lig, før alle lå mavegrus af beundring. Han virkede omtrent som en fremmed, der dumper ned i et sluttet jagtselskab og i samme øjeblik, han stiger til hest, før hundene er sluppet løs, åbenbarer sig som den fødte rytter. Mr. Joyboy var ugift, og hver eneste pige i De hviskende Lunde sværmede for ham.

Redaktionen

ønsker alle sine læsere
og annoncører

EN GLÆDELIG JUL!

GARRULITAS
GENTOFTE STATSSKOLE

Oplag: 350 expl.

Redaktion: Finn Hansen (ansv.h.)
Per Bøgh
Gitte Bjørner
Peter Ward
Jørn Ørum Nielsen

Køb Deres

Bøger og Skolemateriel

hos

BOGHANDLERNE I GJENTOFTE KOMMUNE

Parfumerie Breining

KGL. HOFLEVERANDØR

ØSTERGADE 26

A. Aagaards Cigarhandel

Gentoftegade 33

Stort Udvalg i:

Tobak - Cigarer - Cigaretter - Piber

Pibereparationer udføres hurtigt!

Gentofte

BLOMSTER

Kirkepladsen Gentoftegade 26

Tlf. GE 11 44

Gentofte **KIOSK**

Gentoftegade 49 (Torvet)

Aaben Søndag 6 $\frac{1}{2}$ —13

Tlf. GE 4253 — 4553

Gentofte

CYKLEFORRETNING

John H. Staugaard

*

Adolfsvej 63 (Hj. af Gentoftegade)

Tlf. GE 125

Gentofte og Omegns Bank

udfører

Bankforretninger

af enhver Art

*

GENTOFTEGADE 50 . TLF. GE 100 & 185

Gymnastiksko
til Statsskolen

Køb Deres Sko hos

KR. ANDERSEN

Gentoftegade 27 . Tlf. GE 21

Hjemmelavet Chokolade, Konfektur

MARIE SVENDSEN

Gentoftegade 26 * Tlf. GE 15 15

Støt vore annoncører

— de støtter os!

KØB

**STENDERS
FRIMÆRKEALBUM**

Fås i enhver bog- og papirhandel